

181. o.; *Pinkas ha'kehillot*, 528–532. o.; és Ember Mária: *Hajúkanyar*. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp., 1974, 188–189. o. Lásd még *MOL*, 129. tekercs.

54. *MOL*, 106. tekercs.

55. A Csepregi járás főszolgabírája Farkas Kálmán volt.

56. A Csornai járás főszolgabírája Havas Béla volt. Csornán Rübner József vezette a Zsidó Tanácsot. A Csornai járási zsidók száma 852 volt, Csornán 711, Farádon 27, Magyarkeresztúron 14, Szanyon 46, Szilen 27 zsidó élt. *MOL*, 111. tekercs. A 110–111. és a 115. tekercs tartalmazza Mátyássziget, Nagygeresd, Szany és Szil zsidóinak, továbbá a Csornai járásban elkobzott zsidó üzleteknek a névsorát.

57. Május 5-én a Kapuvári járás főszolgabírája, Medgyesy László azt jelentette a megyei alispánnak (2484/1944), hogy a járás 17 településén 863 zsidó él. Közülük 417 Kapuvárt, 317 Beleden, 55 Fertőszentmiklóson és 14 Rábakecölnön. A többi Babóton, Fertőendrédén, Fertőszéplakon, Gyóron, Himodon, Kisfaludon, Mihályiban, Páliban, Petőházán, Pusztacsaládon, Sarródon, Szárföldön és Veszvényben. Medgyesy május 9-én rendelte el járásában a gettósítást (2508/1944); a kampány a zsidók Kapuvárt való összegyűjtésével május 12-én ért véget. Ide vitték Cirák és Egyed zsidóit is. *Uo.*, 92. és 104–106. tekercs. Beled zsidóinak névsorát a 91., Egyedéit a 105. tekercs tartalmazza, a 106. tekercsen található Páli zsidóinak a névsora. A Kapuvári járás helységeinek, köztük Kapuvár városnak az elkobzott zsidó vállalatait a 112. tekercs sorolja fel.

58. Lásd Kamenszky polgármester átiratát a belügyminisztériumnak (július 19. 15 104 és 15 105/1944. V.) a 102. tekercsen. Lásd továbbá Hiller István–Németh Alajos: A háború és a felszabadulás krónikája. Sopron 1941–1945. *Soproni Szemle*, Sopron, 1978–79. A tanulmány értékes demográfiai és szociológiai adatokat közöl Sopron zsidó közösségéről. A szerzők szerint a város gettólétesítményeit 1944 decemberében arra használták, hogy ott vonják össze a keresztény és kitért zsidókat, 4. és 46. o. Lásd még *MOL*, 131. tekercs.

59. *Uo.*, 95–98. tekercs. A nyilas korszak alatt Vas Béla volt Szombathely polgármestere. Lásd még Kulcsár János: „A halálvonat utasai.” *Vas Népe*, 1983. február 19., 20., 22. A cikkeket leköszölte a *New York-i Figyelő*, 1983. december 22-i, 1984. január 11-i és február 2-i száma is.

60. *MOL*, 95. és 99. tekercs.

61. Egy másik forrás szerint a zsidók létszáma a szombathelyi koncentrációs központban 4228 volt. *A vasi zsidók*, 43. o.

1941-ben Szombathelynek 3088 fős zsidó lakossága volt, mely a város összlakosságának 7,2%-át tette ki. 1946-ra számuk 453-ra, azaz 1%-ra csökkent. 1949-ben a neológ gyülekezetnek 236 tagja volt, az ortodoxnak pedig 136. Az előbbi dr. Hacker István vezetése alatt állt, az utóbbi pedig Holczer Dezső vezetése alatt. Az 1950-es évek végén, amikor a hitközség jóval kisebb volt, Hirschler Jenő volt a vezetője. *Zsidó Világkongresszus*, 4. sz. (1947. április 15.), 2–3. o.; 13–14. sz. (1949. május) 21., 24., 28., 29. o.; *Új Élet*, 1958. július 15.

62. Harsányi, *A kőszegi zsidók*, 208. o.

63. Fördősről lásd Kulcsár János, „A halálvonat utasai”, *i. m.*

64. Harsányi, *A kőszegi zsidók*, 209. o. Bővebben a szombathelyi zsidókról és a hitközség zsidó mártírjainak névsorát lásd *A vasi zsidók*, 39–43., 85–87., 129–148. és 180–183. o. A könyv a következő települések hitközségeivel kapcsolatos beszámolókat (és mártírnévsorokat) is tartalmazza: Jánosháza (44–47., 154–157.), Kőrmend (47–50., 157–159.), Kőszeg (51–59., 166–167.), Nagysimonyi (60–61., 157.), Celldömölk (62–65., 159–162.), Sárvár (65–70., 150–154.), Vasvár (70–72., 164–166.),